

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci **žalobcu: M. S., s.r.o., H.**, v zastúpení: *B., s.r.o., G.* proti **žalovanému: Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, Nová ulica 13, Banská Bystrica, **v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/224/10916-73528/2009/990268-r zo dňa 23.7.2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre** č. k. 15S/25/2009-99 zo dňa 16. decembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/25/2009-99 zo dňa 16. decembra 2009 **z r u š u j e** a vec mu **vracia na ďalšie konanie.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/224/10916-73528/2009/990268-r zo dňa 23.7.2009. Uvedeným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového Daňového úradu Vrábľa – dodatočný platobný výmer, na základe ktorého bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie august 2007 v sume 4.089,12 eura.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že žalobca si zákonom stanovené povinnosti uvedené v § 47 ods. 1, 2, 3 a § 51 ods. 1 písm. b/ zákona č. 224/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“) nespĺnil, keď nepredložil JCD o výstupe tovaru z územia ES a neuviedol daň z faktúr do evidencie DPH, t. j. daň neuviedol v záznamoch podľa § 70. Krajský súd preto dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava podrobného písomného vyjadrenia k žalobe žalobcu, vzhľadom k tomu, že odvolanie podané žalobcom neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ako tie, ku ktorým sa žalovaný podrobne vyjadril.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP) a konanie má inú vadu, ktorá mohla

mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 1 písm. b/ OSP). Žalobca poukázal na to, že tento rozsudok krajského súdu je nespreskúmatel'ný, nakoľko nie je riadne odôvodnený. Nie je preto z neho možné zistiť, akou úvahou sa súd riadil pri rozhodovaní o uvedenej veci. Uviedol, že z rozsudku prvostupňového súdu nie je vôbec zrejmé, akou úvahou sa súd riadil a ako vec právne posúdil, najmä vo vzťahu k tomu, prečo nepoužil eurokomformný výklad práva. Z odôvodnenia rozsudku sa nedá zistiť, na základe čoho sa súd priklonil k argumentácii žalovaného, na základe čoho usúdil, že žalobcova argumentácia je nesprávna. Z vyššie uvedeného podľa žalobcu vyplýva úplná zmätočnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, nekoncepčnosť jeho záverov, ako i nejasnosť resp. úplná absencia úvahy, ktorou sa súd riadil pri vyhodnocovaní dôkazov v konaní vykonaných. Tento nedostatok, ktorý je priamym porušením ustanovenia § 157 ods. 2 OSP podľa názoru žalobcu, robí uvedený rozsudok vadným, a to odhliadnuc od ďalších väd tohto rozsudku. Ďalej žalobca namietal, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom prvostupňový súd vôbec pri rozhodovaní neprihliadal ani na argumentáciu žalobcu a pri uplatňovaní právnych predpisov na výklad práva Európskeho spoločenstva v nadväznosti na judikatúru Európskeho súdneho dvora, teda v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ OSP rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle vyššie uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil a rozhodol tak, že rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie Daňového úradu Vrable zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie, alebo aby rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil s poukazom na § 221 ods. 1 OSP a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava podrobného písomného vyjadrenia k žalobe žalobcu, vzhľadom k tomu, že odvolanie podané žalobcom neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ako tie, ku ktorým sa žalovaný podrobne vyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), a to v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

V konaní o žalobe proti rozhodnutiu a postupu správneho orgánu sa súd riadi dispozičnou zásadou, ktorej vykonaním je ustanovenie § 249 ods. 2 OSP ukladajúce žalobcovi povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí podania aj označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napáda, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí, a správny súd je potom viazaný rozsahom a dôvodmi uvedenými v žalobe. Činnosť správneho súdu je ohraničená takto vymedzeným rámcom a súd sa musí obmedziť na skúmanie napadnutého rozhodnutia len v tomto smere, ak však nejde o vadu, na ktorú musí prihliadnuť z úradnej povinnosti (§ 250i ods. 3 OSP).

V prejednávanom prípade sa krajský súd dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom nevysporiadal s námietkami, ktoré uplatnil žalobca vo svojej žalobe, dokonca na ne

v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nereagoval. Takýmto postupom súdu bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva.

Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu) podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, III. ÚS 153/07).

Potreba riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v ktorom súd preskúmava rozhodnutie správneho orgánu vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“). Aj keď s ohľadom na judikatúru ESLP nie je potrebné zdôvodňovať každý argument účastníkov konania, súdne rozhodnutia musia byť odôvodnené a musia obsahovať odpovede súdu na všetky argumenty prednesené stranami, ktoré viedli k rozhodnutiu. Dôvody musia byť špecifikované s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu a nie len odkazovať na určité časti zákonov (napr. rozsudok ESLP Ruiz Torija proti Španielsku z 9.12.1994).

Nakoľko v prejednávanom prípade nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa zrejmé, prečo nepovažoval za dôvodnú právnu argumentáciu žalobcu v žalobe a prečo považuje námietky žalobcu za neopodstatnené, je nutné považovať takýto rozsudok za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, nedávajúci dostatočné záruky preto, že nebol vydaný spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 psím. f/ OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova v medziach podanej žaloby s prihliadnutím aj na dôvody odvolania, dôsledne sa vysporiada so všetkými námietkami žalobcu a znova o nej rozhodne a svoje rozhodnutie riadne odôvodní.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou OSP).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25. mája 2011

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth